

givelse af Størsteparten af Landet under de farligste Vilkaar, og dernæst kun en Udsigt til at Forskjellen i Stridskræfter midlertidig kan udjævnes. Overfor et saadant Tilbud tror jeg, det vil være naturligt, at der fra vor Side, fra Repræsentationens Side, er en stærk Utilbøielighed til at gaa til saa overordentlig store Bevillinger som dem, der her ere bragte i Forslag, og som vi alt ifjor kunde forudsæ vilde komme, naar der endelig forelaa en Plan for et fuldstændigt Befæstningsvæsen. Flertallet har som Følge deraf ikke af den fremlagte Forsvarsplan kunnet lade sig bevæge til i det Væsentlige at forlade det Standpunkt, det indtog ifjor. Vi opstille fortrinsovis Udfordringen af at udvikle Flaadens Materiel og dens Forsvarsstyrke i Almindelighed. Vi ledes dertil af Hensynet til saalænge som muligt at kunne bevare Forbindelsen mellem Landsdelene saaledes at man altsaa ikke, før det er nødvendigt, opgiver nogen Del af Landet; medens man dog, naar det viser sig nødvendigt, ogsaa vil kunne indskrænke det til en snæver Del af Landets Omraade, hvorved tænkes paa Sjælland, hvorhos man da i Flaaden vil kunne have et Middele til at gjøre en Landgang paa Sjælland saa farlig som mulig. Som Følge deraf er Bevillingen til Flaaden stillet i første Række, som den største Post, og dertil er knyttet Forslag om at tilveiebringe en Flaadestation, et Støttepunkt for Flaaden i Storebælt, hvorved tilkjendegives Onsket om, at Flaaden skal kunne optage Kampen og arbejde for Forbindelsen mellem Landsdelene. Vi have imidlertid foreslaaet nogle enkelte mindre betydelige Ændringer i, hvad der ifjor blev vedtaget af Folkethinget. Saaledes er Bevillingen til Udvidelsen af Flaadens Materiel bleven nedsat til 12 Mill. Kr., og det Hensyn, som især har ledet os dertil, er, at der ifjor blev bevilget paabegyndt et af de større Kampskibe, som da var optaget paa Forslaget, saaledes som det kom fra Herudvalget. Allerede derved vilde en Nedsættelse af Bevillingen paa denne Post være begrundet; men Flertallet har tillige ved denne Nedsættelse atter villet udtrykke sin Tvivl om, at vi overhovedet vilde komme til at fortsætte paa den Vej, hvorpaa vi ifjor kom ind ved Bygningen af et større Panderskib. Jeg skal ikke her indlade mig paa Spørgsmaalet om Panderskibe eller ikke Panderskibe, men hos vor nærmeste Nabo, nemlig Sverrig, have vi netop i de sidste Aar set et Exempel paa Bygningen af et Kampskib, som utvivlsomt maa være af mindre Dimensioner end det, der ifjor blev foreslaaet her, da det ikke er beregnet til at koste mere end 4 Millioner Kroner. Det er det, man i Sverrig har anset for at repræsentere et større Skib i den Kamp, som føres derovre imellem den store og den lille Flaade. Ved Siden deraf har Flertallet ogsaa ønsket endnu stærkere end ifjor at betone det Forsvarssystem ved Hjælp af Søminer og flydende Forter, hvorpaa vi allerede da lagde en særdeles

stor Vægt. Dertil kommer, at Fordelen ved den første Prøve ved flydende Forter vil blive større, naar Forsøget kan foretages med to Forter; der gjensidig kunne støtte hinanden og danne de to Fløipunkter for Landets Minevæbning, og vi have derfor foreslaaet, at den Sum, som ifjor blev optagen til Anskaffelsen af et flydende Fort som Forsøg, fordobles, for at der kunde anskaffes to flydende Forter. Bevillingen er imidlertid tillige bleven noget forhøjet af Hensyn til, at det svære Skytz, hvormed saadanne Forter maa ønskes beskaffede, nu er dyrere, end tidligere beregnet, og den Sum, som ifjor blev foreslaaet, nemlig 1,800,000 Kroner, har man derfor nu maattet forøge med en halv Million Kroner til 2,300,000 Kroner. Ved Siden deraf er der ogsaa foreslaaet en mindre Forøgelse af den Sum, som var opstillet til Anskaffelse af Søminemateriel, der er en nødvendig Betingelse for Udførelsen af Forsvaret ved flydende Forter. Jeg anbefaler altsaa det høje Thing atter iaar at vedtage Flertallets Forslag med de enkelte Ændringer, som jeg her har tilladt mig at nævne. Den Betingelse, som er knyttet til Forslaget, nemlig at de Midler, som skulle anvendes efter Forslaget, skulle tilveiebringes ved en Skat paa Indtægt og Formue, er gjenoptagen fra ifjor, medens der desværre fra Regjeringens Side ikke er gjort noget som helst forberedende Skridt for at sætte denne Betingelse i Værk. Jeg beklager dette, fordi enhver Udsættelse af Forberedelserne til denne Plan overhovedet vil forarsage en Udsættelse af Naabegyndelsen af de Foranstaltninger, som i det Hele taget tilsigtes. Imidlertid kan jeg ikke Andet end anerkjende den høitærede Conseilspræsidents Utilbøielighed til at indtage et bestemt Standpunkt, og paa et saadant har han ganske vist ogsaa stillet sig under Forhandlingen med Udvalget om denne Sag, idet han overhovedet er optraadt som en bestemt Modstander af Forslaget om en Skat paa Indtægt og Formue; hvad enten det kom i den Skikkelse, som Flertallet har foreslaaet, eller i den Skikkelse, som et Mindretal har opstillet. Det er naturligt, at den høitærede Conseilspræsident maa stille sig saaledes i Overensstemmelse med hans Optræden overfor det Forslag, som vi forleden behandlede, nemlig Forslaget om en Løbsreform; thi det er klart, at saalænge Regjeringen finder det rigtigt at modsætte sig en Løbsreform, hvorved der vilde blive Anvendelse for det nuværende Overflud paa Budgettet, er der heller ingensomhelst Grund for Regjeringen til at optage Forslaget om en overordentlig Skat; men disse to Forslag staa derfor ogsaa i en saadan Forbindelse med hinanden, at de skulle og bør gaa jevnside. Jeg siger kun dette for: at udtale, at det efter den Maade, hvorpaa Regjeringen er optraadt overfor Løbsreformen, ikke har kunnet undgaas, at den har maattet optræde overfor det foreliggende Forslag, saaledes som den har gjort.